TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela. K. E. Heikkinen

Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ne Amerikan perustuslailliset vapaudet

American Civil Liberties Union on on toimeenpannut tutkimuksen siitä, mitenkä "lain ja oikeuden" valvojat ovat täyttäneet tehtävänsä perustuslain takaamien puhe- ja kokousvapauksien suojelijoina Amerikassa mikäli kysymyksessä on noitten lakien sovelluttaminen valveutuneeseen työväestöön.

American Civil Liberties Union keräämä roportti puhuu selvää kieltä. Se perustuu 88 kaupungin poliisipäällikön antamiin kirjallisiin vastauksiin, niihin kyselykaavakkeisiin, jotka käsittelevät poliisien toimenpitejtä radikaalien pitämien kokouksien suhteen se tekee selväksi, että sodan jälkeen on oikeus vuokrata haaleja taättu ainoastaan Amerikan kansalaisille kokouksien pitämistä varten ja useissa tapauksissa tämäkin oikeus on kielletty kaupungin määräyksien, tai poliisien antamien ohjesääntöjen perusteella. Katukokouksien pitämisoikeus ennen sotaa oli yleistä ympäri maan ja niitä ei koskaan häiritty poliisien, tai muiden viranomaisten taholta, selostetaan raportissa, mutta nyt se on ainoastaan muisto menneisyydestä. Monessa kaupungissa kansalaisilta on kielletty haaleissa kokouksien pitämisoikeus ilman poliisien antamaa lupaa ja useissa kaupungeissa kaikki radikaalien kokoukset, haalin sisällä, tai sen ulkopuolella, ilman lupaa tai luvan perusteellakin, on jyrkästi kielletty. Civil Liberty Union on saanut vastauksen 88:sta kaupungista ja ainoastaan 11:sta kaupungissa ei ole häiritty katukokousten pito-oikeutta.

Kysymykset, jotka lähetettiin poliisipäälliköille ja niihin saadut vastaukset ovat seuraavat:

1. Onko radikaalien yleisiä tai yksityisiä kokouksia pidetty kaupungissanne — Vastauksissa tuodaan ilmi, että kahdestakymmenestä kahdeksasta kaupungista ainoastaan 27:ssä kaupungissa sellaisia kokouksia on sallittu pitää.

2. Vaaditaanko lupa katukokouksien pitämiseen? — Vastaukset osottavat, että 88:sta kaupungista 7:ssä vaaditaan lupa ja että ainoastaan 11 poliisipäällikköä tunnustaa katukokouksien pitämisoikeudet. Ne yksitoista kaupunkia, jotka tunnustavat puhevapausoikeuden ovat: Boston, Mass., Detroit, Mich., Baltimore, Md., Galveston, Tex., Springfield Mass., Harrisburg, Pa., Fort Wayne, Ind., Terre Haute, Ind., Lincoln, Neb., Berkeley, Cal, ja Camden, N. J. Ne kaupungit, jotka eivät ole suoraan vastanneet, mutta joissa ei lupaa vaadita, ovat: New York, N. Y., ja St. Louis, Mo.

3. Vaaditaanko kokouksien pitämislupaa yksityisten omistamissa huoneissa? — Vastauksessa 56:sta kaupungista sanotaan, että haalien vuokraamisoikeutta ei ole häiritty, jota vastoin 21:stä kaupungista ilmotetaan, että yksityisten omistamissa huoneissa vaaditaan kokouksien pitämislupa.

4. Annetaanko poliisien suojelusta radikaalien kokouksille? — Vastaukset osottavat, että 34:ssä kaupungissa annetaan suojelusta ja 25:ssä kaupungissa ei sitä anneta.

5. Pidetäänkö tarkkaa huolta radikaalien kokouksista? — Vastaukset 54:stä kaupungista olivat myönteisiä ja 2:ssa kielteisiä; 26:ssa kaupungissa otetaan poliisien toimesta pikakirjotusselostus näistä kokouksista, jota vastoin 36:ssa kaupungissa ei sitä tehdä. On ilmeistä, että useimmissa Amerikan kaupungeissa eivät poliisit ole menneet näissä kokouksien tarkastuksissa niin pitkälle.

6. Onko poliisi määrätty keskeyttämään kokouksien pitämiset jos on huomattu vaarallisia puheita pidettävän? — Onko poliisit kielletty sekaantumasta kokouksien häiritsemiseen, ellei erikoisesti jotain lakia ole rikottu? — Näihin kysymyksiin on sisällytetty vastakkaisia mielipiteitä, mutta 34 poliisipäällikköä siitä huolimatta on 68:sta vastannut kumpaankin kysymykseen myönteisesti. 34:stä sellaisesta poliisipäälliköstä, jotka ovat jaksaneet käsittää kummankin kysymyksen kärjen, on 16 vastannut, että he haluavat ensiksi odottaa jonkun lain rikkomisen tapahtumista, ennenkuin haluavat asiaan sekaantua, kun taasen 18 ilmottaa sekaantuvansa odottamatta mitään sellaista toimintaa edellyttävää tekoa.

7. Suojelisitteko radikaalien kokouksia, sellaisten joukkojen, kuin esimerkiksi kauppakamarien ja American Legionan osastojen häiritsemisiä vastaan, ja kuinka tulevat poliisit suhtautumaan näihin yllämainittuihin ryhmiin, jotka vaativat, että radikaalien kokouksia on häirittävä? — Vastaukset 32 poliisipäälliköltä osottavat, että he olisivat valmiit suojelemaan kokouksia ja jättämään häiritsijät huomioon ottamatta, ja 10 poliisipäällikköä vastaa, että he estävät kysymyksessä olevien kokousten pitämiset, milloin sellaista tekoa vaaditaan.

Edellä esitetystä raportista käy selville, että kaikkialla Yhdysvalloissa on eri paikkakunnan poliiseilla pääasiallisesti jätetty huoleksi pitää silmällä radikaalisia työväenpuhujia ja työväen kokouksia ja että heille on jätetty valtuudet käyttää siinä toimessa heillä käytettävänä olevaa valtaa ja keinoja.

Liittohallituksen virkailijat ovat verraten vähän tekemisissä radikaalien kokousten kanssa. Ne vain tilapäisesti ja erikoistapauksissa toimeenpanevat kärkotettaviksi määrättyjen ulkomaalaisten vangitsemisia, joitten tekojen tarkotuksena on tukahuttaa kommunistien ja I. W. W:n toimintaa.

Edellä julkaistun raportin perusteella saattaa tehdä seuraavia yleisiä johtopäätöksiä:

1. Poliisit toimivat radikaaleja vastaan noudattaen kutsumustaan ja käsitystään "isänmaallisena velvollisuutena" huolimatta siitä, minkälaiset valtiolait ovat ja minkälaisia valtuuksia ne poliiseille suovat. Missä säädöksistä, eli ordinansseista puuttuu kohtia, jotka suovat poliiseille valtuudet sekaantua radikaalien kokouksien menoon, sovelluttavat ne käytäntöön avoimia valtuuksiaan "rauhan häiritsemisen" "häiritsevän käyttäytymisen," "liikenteen häiritsemisen" jne. tekosyitä radikaalien kokouksien hajottamiseen. Tämä on tullut ilmi erittäinkin niillä paikkakunnilla, missä erikoisesti on ollut säädöksiä radikaaleja vastaan sillä näilläkään paikkakunnilla ei muuta kuin perin harvassa tapauksessa ole vangitsemisia toimeenpantu radikaalivastaisten säännösten perusteella, vaan on pidetty parempana käyttää "rauhan häiritsemisen" ja samanluontoisten tekosyitten varjoa.

2) On käynyt ilmi, että poliisien toiminta on suuresti ollut riippuvainen itse poliisilaitoksen ulkopuolisista voimista. Sitä on pakottanut toimintaan lukuisissa tapauksissa paikkakunnan kapitalistinen ja aina valpas sanomalehdistö, tai kauppaklubit ja isänmaalliset yhdistykset jne.

3) Eri paikkakunnilla ovat poliisien toimet tässä suhteessa hyvin erilaiset. Suurissa kaupungeissa enimmäkseen saa vapaammin työväestö pitää kokouksiaan, jota vastoin pikkupaikoissa on poliisi hyvin kärkäs sekaantumaan. pienempiinkin yrityksiin. Niinpä on New Yorkissa oikeus ilman poliisin asiaan sekaantumista pitää kokouksia kaduillakin ja yleisissä puistoissa. Tästä tekee kuitenkin poikkeuksen Philadelphia jossa ei saa minkäänlaista kokousta pitää ilman poliisin lupaa ja ilman että poliisi kokouksista etukäteen saa tarkan selostuksen. Mutta milloin kysymyksessä on jokin paikallinen työtaistelu, ei kokouksien pitoa sallita millään ehdolla.

Mikäli varsinainen oikeuden tulkinta on kysymyksessä, niin liittohallituksen ylioikeuden päätöksen mukaan pitäisi olla oikeus pitää kokouksia yksityisten omistamilla paikoilla ilman että poliisilla on oikeus niihin sekaantua. Sitävastoin on samaisen päätöksen perusteella poliisilla oikeus määritellä ja sanoa ratkaiseva sanansa julkisilla paikoilla pidettävistä kokouksista. Niinpä tämän ylioikeuden päätöksen mukaan pitäisi järjestöillä olla oikeus vuokrata yksityisten omistamia haaleja ja kokoushuoneita, ellei poliisi omistajaa pelottelemalla tee sitä mahdottomaksi.

Pahimpana esteenä kokoontumisvapaudelle ei ole itse voimassa oleva laki, vaan tämän lain moninaiset rikkomiset, milloin kysymyksessä on toiminta radikaaleja vastaan. Voimaperäisten paikallisten taisteluitten jälkeen on eri järjestöjen viime aikoina onnistunut saada vastoin paikallista virkavaltaakin oikeuden pitää kokouksia kaduillakin. Joissakin paikoin on tällainen oikeus voitettu oikeustaistelun kautta. toisissa taasen yleisillä protestimielenosoituksilla ja eräissä erikoisissa tapauksissa menemällä vankeuteen niin suurissa joukoissa, että vainoaminen on osoittautunut toivottomaksi yritykseksi.

TEOLLISUUSKRIISI KEINOTEKOISESTI AIKAANSAATU

Rautatieveljesliittojen tilastojen kerääjä, W. J. Lauck, on saanut selville, että on olemassa jättiläismäinen pankkiiri — rautatie — teollisuusyhtymä, joka tahallisesti ja harkiten on saattanut toimillaan teollisuuden seisaustilaan. Hän selittää, että farmituotteitten hinnan laskeminen oli vain tämän rosvoyhtymän harkitsema romahuttaminen. Edelleen hän syyttää tuota keksimäänsä rosvoliittoa siitä, että se harkiten seisautti teollisuuslaitokset ja että nykyinen tilanne ei ole johtunut mistään muusta pakottavasta syystä. Hänen lausuntonsa mukaan oli tässä suhteessa teollisuuslaitosten johtajien ja mahdollisesti myöskin jossakin tapauksessa omistajienkin pakko alistua finanssikapitalistien tahdon alaisuuteen.

Tämä keksintö ei itse asiassa ole mikään uusi, eikä suurta hämmästystä tuottava, sillä se on tiedossa ollut jo pitkän aikaa. Uutta tässä on vain siinä, että tämän tiedon ja tutkimuksen kautta saatetaan se myöskin laajoille rautatieläisten joukoille tiedoksi.

Kunpahan siinä tiedottamisessa vain kyllin selvästi muistettaisi alleviivata sitä seikkaa, että finanssikapitalistit myöskin teollisuuksien seisauttamisesta käärivät kassaholveihinsa miljoonia, jotavastoin työläisten osalle jää vain työttömyyttä, kurjuutta ja kärsimyksiä.

SAARTO

Suomen valkoisen porvariston järjettömästä raivosta ja työväen luokan kaikkea kestävästä päättäväisyydestä ja vihdoin voittoon vievästä tarmosta, sekä siitä valtiollisesta mielialasta, mikä Suomessa vallitsee, kirjottaa P. Kansa seuraavaa:

Suomen valkoisen valtakunnan elävää ruumista raatelee nälkä ja kurjuus, vallassaolevain hehkuva viha, vaino ja kosto. Valkoinen Suomi on avannut ammottavan kuilun työväenluokan ja pääoman omistajaluokan välille ja yhä leventää sitä.

Suomen valkoinen luokka on alkanut kiihkoisan ristiretken **tuottavia** joukkoja, työväenluokkaa vastaan. Proletariaatin valtavaa nousua estääkseen käy se lakkaamatta sen kimppuun. Työväenluokan — ei tietenkään pääoman lakeijain sosialidemokraattien — tunnetuita toimihenkilöitä, joita työväestö on asettanut luottamustehtäviinsä, kyyditään voimalla ja vauhdilla vankiloihin. Ja yhä uusille annetaan kutsuja saapua käräjäsaliin, jossa "laillisesti mönsrätään" kuritushuoneisiin. Lakkaamatta sataa työväensanomalehdille painokanteita, tukuttain, luultavastikin seurauksena vankila- ja suurine rahasakkoineen.

Ohranan kansan varoilla palkatut kalastajat häärivät tunnetussa elämäntehtävässään. Ohrana! Se heijastaa valkoisen Suomen porvariston asian sisäistä sivistyksen henkeä.

Kaikki porvaripuolueet ovat yhtyneet näiden toimenpiteiden ympärille. Ja myöskin heidän yhtiökumppaninsa — sosialidemokraatit.

Mutta nämä vaino- ja kostotoimenpiteet eivät tyydytä valkoisen Suomen vallassaolijoita. Vielä pitemmälle pyrkivät he, mikäli se heidän lehdistään on käynyt selville, hallituskysymyksen yhteydessä.

Työväenluokka tahdotaan asettaa orjan asemaan, jolla ei saa olla tässä valkoisen Suomen valtiovelkojen ja rasittavien verojen kukoistavassa kasvihuoneessa itseänsä, luokkaansa puolustavia järjestöjä, ei puolueita, ei sanomalehtiä. Ei mitään sellaista, mikä kaikissa muissa sivistysmaissa on itsestään kiistämätöntä, luonnollista.

Kukistuneen hallituksen erään ministerin sanotaan kulkeneen jo paperit taskussa, joiden nojalla hänellä määrätyn tilaisuuden tullessa olisi ollut oikeus hajoittaa sosialistinen työväenpuolue, lakkauttaa sen lehdet ja toimittaa vangitsemisia laajassa määrässä.

Sama kysymys on ollut uuden hallituksen kokoonpanossa ratkaisevana tekijänä. Kronstadtin kysymys ja kansainvälinen tilanne vaikuttanee nyt, missä määrin uuden hallituksen ohjelma tulee koskettamaan työväen puoluetta.

Suomen työväenluokan on miehekkäästi kestettävä sekin ajanjakso jos niin käy, että puolue hajotetaan ja lehdet lakkautetaan. Mehän olemme varmoja siitä, että sen vaikutus tulee olemaan päinvastainen kuin herrat sitä tarkoittavat. Porvariston suunnittelema "kehityskausi" vain jouduttaa sen kaikkien omien suunnitelmien murskautumista.

Sitäpaitsi on se maamme työväestölle vakuuttavana todistuksena siitä, että puolueemme on jo saavuttanut sellaisen laajuuden, joka vakavasti sitä huolettaa ja pelottaa.

Mutta tuollainen politiikka on myös nurkanperäläisten politiikkaa, jatkoa valkoisen Suomen olemassaoloajalla harjotetulle politiikalle. Se osoittaa, että tapahtumain näkeminen ei ulotu muualle kuin suojeluskuntien kaliseviin aseisiin, itse paisutettuun uskoon, että me tässä olemmekin politiikan taitavimpia, sodankäynnissä rohkeampia, voittamattomimpia. Aivan niinkuin esim. "Uuden Suomen" "politiikkojen" itseään täynnä olleet mahtavat uhittelut päällekäymisestä Venäjän ja Ruotsin kimppuun yhtaikaa.

Suomen työväenpuolueen hajottamis- ja lehtien lakkauttamissuunnitelmista tiedot ovat levinneet jo muihinkin maihin. Niinpä Skandinavian työläiset ovat jo keskustelleet valkoisen Suomen julistamisesta **saarron alaiseksi** siinä tapauksessa, että nuo nykyaikana hämmästyttävät suunnitelmat pannaan täytäntöön. Ja me voimme olla vakuutettuja, että Skandinavian työläiset tulevat päätöksensä toteuttamaan sellaisella menestyksellä, jonka seurauksina valkoinen Suomi saa taloudellisessa elämässä tuntea vaarallisia vaikeuksia. Ei ole myöskään mahdotonta, etteikö saartoon voisi yhtyä muidenkin kuin Skandinavian maiden työläiset. Toimessa ollaan.

On syytä huomauttaa valkoisen Suomen vallassaoleville, että maailman proletariaatin keskuudessa asiat alkavat muuttua toisiksi kuin mitä ne näihin aikoihin asti ovat olleet. Ennen oli sananhelinän aikaa — niinkuin vieläkin sosialidemokraateilla. Nyt muuttuvat sanat myöskin **teoiksi.** Suomen työläiset eivät myöskään enää taistele yksin, vaan sen taistelua tukee eri maiden työläiset — kansainvälinen köyhälistö.

Herrat porvarit: **saarto!**

$45,000,000 HAPPANEMASSA

Pralls Islandin satamamudassa on kolmekymmentä kahdeksan Yhdysvaltain hallituksen alusta, joista Yhdysvaltain laivastoneuvosto huolehtii, ruostumassa. Näitten alusten kustannukset tulivat aikoinaan hallitukselle maksamaan $45,000,000. Nyt ne ovat jätetyt oman onnensa nojaan sanannmukaisesti lepäämään ankkureittensa päälle, mihin asentoon ne ovat joutuneet kun ne paikoilleen korkean veden aikana joskus ovat asetetut.

Pralls Islandin sataman päällikkö, laivastoneuvoston virkailija, kapteeni J. N. Patton lähetti asiasta tämän tuosta laivastoneuvostolle raportteja pyytäen määräyksiä laivojen paremman huolehtimisen tarpeellisuudesta. Näille raporteille ei lainattu mitään huomiota. Kapteenimme oli tunnollinen mies ja siksi hän viimeinen valokuvasi alukset sellaisina kuin ne olivat kyljellänsä makaavina pohjaravassa, kannella suuria roskakasoja ja tuhkalähjiä jne. ja silloin laivastoneuvosto vihdoin ryhtyi toimenpiteisiin — se erotti kapteenimme.

Asian tällaisen käänteen saadessa kääntyi kapteeni Patton laivastoneuvoston aluejohtajan, Sterlingin, puoleen selittäen, että Pralls Islandin satamassa olevat hallituksen laivat ovat aivan kehnossa kunnossa. Ne ovat niin läellä toisiaan, että hankaavat toistensa kupeet rikki, makaavat laskuveden aikana kyljellään ja tulevat nopeasti menemään niin kurjaan kuntoon, että niitten kuntoon saattamiseksi tarvitaan melkoisia summia veronmaksajien rahoja.

Edelleen Patton mainitsi kirjeistä, joissa hän useitten kuukausien kuluessa aikaajoittain oli laivastoneuvoston virkailijoille asiasta tuloksetta puhunut ja vaati lopuksi tutkimuksen toimeenpanemista asian johdosta.

Asiasta on nyt kehittymässä julkinen skandaali. Laivastoneuvosto koettaa vierittää syytä Prall Islandin satamapäällikköitten niskoille kaikista näitten yrityksistä huolimatta saada laivastoneuvosto toimimaan laivojen kunnossapitämiseksi. Mitään selostusta asiasta ei ole vielä annettu, ja kaikesta päättäen tämäkin juttu haudataan hiljaisuudessa, sillä eiköhän jutun taustalta joku korporatsiooni lopulta löydy, jolle on eduksi hallituksen kauppalaivojen epäkuntoon joutuminen.

TYÖVÄENUNIOT

Hollannin työväen ammatillinen järjestäytyminen

Huolimatta työnantajien pontevista yrityksistä ovat tähän saakka kaikki suunnitelmat Hollannin järjestyneiden työläisten palkkojen alentamisesta rauhanaikaiselle tasolle menneet myttyyn. Tämä johtuu kahdestakin syystä. Ensiksikin työläisten solidaarisuudesta ja voimakkaasta "sotarahastosta", minkä ammattijärjestöt ovat muodostaneet avustamaan jäseniä lakko- ja työttömyysavustuksilla.

Hollannissa on viisi yleistä työväen unionien liittoa. Suurin näistä on Alankomaiden ammattijärjestöjen liitto, joka on luonteeltaan sosialistinen ja käsittää 220,000 nousevan jäsenmäärän. Seuraavana tulevat katoolilaiset ammattijärjestöt, joissa on jäseniä 190,000. Liitto on erikoisen voimakas maan eteläosissa, jossa rautatietyöläiset ovat voimakkaimpana ryhmänä järjestyneitten työläisten joukossa. Syndikalistit, joiden jäsenmäärä on 40,000, ovat jäseninä kansallisessa työläisten ammattiyhdistyksessä. Vaikka teoreettisesti vastustavatkin kaikkea valtiollista toimintaa, eivät ne ole kieltäytyneet ottamasta osaa parlamenttaariseen toimintaan, silloin kuin tilanne vaatii sitä.

Sen lisäksi on olemassa konttorityöläisiä, jotka ovat järjestäytyneet n. s. "puolueettomaan" ammattijärjestöliittoon. Sen jäsenten lukumäärä on noin 40,000. Tähän järjestöön kuuluvat etupäässä postityöläiset ja kauppaliikkeiden liikeapulaiset. Lopulta on vielä kristillinen ammattijärjestö, jossa on jäseniä 50,000. Nämä viisi liittoa ovat taistelussa keskenään teoriasta, taktiikasta ja vallankumouksellisen toiminnan muodoista. Mutta kun on kysymyksessä palkkariita tai lakko, saattavat ne toimia yhdessä.

"Minä en luule, että yritykset saada työläiset pakoitetuksi hyväksymään pienempiä palkkoja, tulevat onnistumaan," sanoi J. Oudegeest, Amsterdamin kansainvälisen ammattiyhdistys-internationalen sihteeri. "Hollannin ammattijärjestöt ovat jo pitkän aikaa varustautuneet "sadepäivien" varalta ja ovat muodostaneet vararahaston, josta he voivat auttaa lakkolaisia ja työttömiä. Työnantajat tietävät tämän ja epäröivät ryhtyä sentähden mihinkään."

Hollannissa olevista 60,000 työttömästä muodostavat suuremman osan timanttityöläiset, sikaarintekijät, huonekalu- ja satamatyöläiset.

PAPERITEOLLISUUSTYÖLÄISTEN TAISTELU

Järjestyneet työläiset paperimyllyissä ja massatehtaissa Yhdysvalloissa ja Canadassa ovat äänestyksellä päättäneet hyljätä isännistön tarjoaman 30 pros. palkanalennuksen ja valtuuttaneet virkailijansa julistamaan lakon toukok. 11 päivänä, ellei isännistö siihen mennessä luovu vaatimuksistaan.

Päätöksen mukaisesti tulee paikallisunioilla olemaan määräys lopettaa työt kuudessa International Paper Co:n alle kuuluvan yhtiön (paperitrustin) myllyissä toukok. 1 päivänä ja toisten 13 yhtiön myllyissä toukok. 11 päivänä, ellei nimittäin sitä ennen saada tyydyttävää sovintoa yhtiön edustajain kanssa.

John P. Burke, International Pulp, Sulphite Paper Mill Workers union presidentti sanoi, että lakko tulee koskemaan kaikkiaan 19 tehdasta, 50 eri myllyä ja noin 25,000 työläistä. Nämä tehtaat valmistavat kaksi kolmatta osaa maan sanomalehtipaperista ja suuren määrän muustakin paperista.

Toisen paperityöläisten järjestön, The Brotherhood of Paper Makers-liiton presidentti, jolla on myöskin joku määrä jäseniä, presidentti J. T. Carey, ilmoitti, että hänen järjestönsä on jo aikoja hyljännyt yhtiöiden tarjouksen.

Palkanalennuksen lisäksi tahtoisi isännistö pidentää vielä työpäivääkin kaikille niille työläisille, joiden työ ei vaadi kolmivuorojärjestelmää, yhdellä tunnilla. Työläiset puolestaan vaativat palkankorotusta.

Neuvotteluja isännistön ja työläisten välillä on ollut aina helmikuusta lähtien, mutta kaiken aikaa on isännistö vaatinut, että palkanalennus olisi hyväksyttävä.

Kolmekymmentä viisi tuhatta Texas and Pacific rautatieyhtiön työläistä ovat ilmoittaneet yhtiölle, että he eivät tule hyväksymään palkan alennusta, joka on määrä astua voimaan toukokuun 1 p. Jos sitä yritetään toteuttaa, niin he uhkaavat pysäyttää kaiken rautatieliikenteen tämän kaupungin ja El Pason, Texasin välillä.

VENÄJÄLTÄ

Venäjän Neuvostotasavallan talonpoikaisväestölle

Työläis-talonpoikaisen hallituksen kirjelmä.

Monivuotinen ja pitkällinen sota, jota neuvostovalta on käynyt tsaarin kenraaleja, Venäjän suurtilallisia ja ulkomaisia kapitalisteja vastaan, on päättynyt työläisten ja talonpoikien voitolla. Tässä sodassa me, kiitos Puna-armeijan sankariuden, pelastimme talonpoikaismaat suurtilallisten anastukselta, emme antaneet tehtaililoille tehtaitten ja konepajojen palautua, emme antaneet ulkomaisille porvarillisille valtioille tilaisuutta riistää Venäjän rikkauksia ja jättää niitä heidän raastettavikseen. Sota on vienyt suuria varoja ja vaatinut työläisiltä ja talonpojilta suuria uhrauksia. Erikoisen raskasta on talonpojille ollut maataloustuotteille asetettu pakkoluovutus, jonka neuvostovallan oli pakko saattaa käyntiin elättääkseen monimiljoonaista työläisarmeijaa, rautatieläisiä ja käsiinsä ottamansa teollisuuslaitokset. Neuvostovalta on sangen hyvin tiennyt pakkoluovutuksen raskauden, sen epäsuotavuuden ja epäkelpoisuuden maatalouden kehityksessä. Mutta neuvostovalta alkoi toteuttaa käytännössä pakkoluovutusta hyvin käsittäen, että työtätekevä talonpoikaisväestö ennemmin antaa neuvostovallalle anteeksi pakkoluovutuksen koko raskauden, kuin pakkoluovutuksen kumoamisen ja suurtilallisten voiton, maan kadottamisen, hävityksen ja Puna-armeijan tuhon.

Nyt kun kapitalisti- suurtilallisten ensimmäinen hyökkäyssarja Neuvosto-Venäjää vastaan on tullut torjutuksi, kun Venäjä sodassa on pelastanut riippumattomuutensa ulkoisen pääoman vallalta ja itse tullut voimakkaaksi suurvallaksi sekä alkanut keskustelut muitten maitten suurvaltojen kanssa kuten tasa-arvoinen tasa-arvoisten kanssa, kun mahtava Englanti on allekirjoittanut kanssamme kauppasopimuksen, kun meillä on mahdollisuus palauttaa rauhalliseen työn takoon puolet Puna-armeijasta, kun kauppateitse ulkomaitten kanssa voimme saada valtiolle tarvikkeita vaihtamalla niitä osaan taloutemme liiketuotteista, nyt on tullut aika vähentää talonpoikaisväestön raskauksia ja Yleisvenäläisen Toimeenpanevan Keskuskomitean ja Kansankomissarioitten Neuvoston päätöksellä kumota pakkoluovutusjärjestelmä ja sen sijaan saatetaan käyntiin luonnossa suoritettava vero.

Tämä veron suuruus on oleva pienempi kuin aikaisemmin pakkoluovutuksen. Se on määrättävä ennen kevätkylvöä, jotta jokainen talonpoika voisi jo aikanaan laskea, mikä osa sadosta on annettava valtiolle ja kuinka paljon jää hänen itsensä käytettäväksi. Vero on suoritettava yhteistakauksesta s. o. veron tulee langeta kullekin talon isännälle, jotta ahkera ja työtä harrastava isäntä ei tulisi kärsimään naapurinsa huolimattomuuden vuoksi.

Veron suorituksesta jälelle jäänee tuotteet tulevat talonpojan täydellisen oman käytön alaiseksi. Hänellä on oikeus vaihtaa ne elintarpeisiin ja kulustoon, joita hallitus tulee tuottamaan ulkomailta, tehtaista ja konepajoista. Hän voi ne käyttää vaihtaaseen välttämättömiä elintarpeita osuusliikkeitten kautta ja paikallisilta toreilla ja myymälöissä. Samalla neuvostovalta on velvollinen varustamaan välttämättömillä elintarpeilla köyhimmän osan väestöstä, jolla ei tule olemaan liikoja vaihtoa varten.

Viljan pakkoluovutuksen kumoaminen ja sen sijalle veron käytäntöön saattaminen auttaa talonpoikaisväestöä ja samalla kiinnittää sitä työläisten ja talonpoikien liittoon, jolla koko suoritettu vallankumous pysyy. Mutta talonpoikaisväestön on muistettava, että tämä toimenpide on vain väliaikaista. Kauhean puutteen ja ulkomaitten kanssa käytäväksi tulevan kaupanteon vielä järjestymättömyyden vuoksi. Tämän vuoksi on neuvostovalta pakoitettu ottamaan osan talonpoikaistaloudesta tuotteista veron muodossa korvaamatta tappiota. Mutta heti paikalla, kun teollisuutemme tulee saatettua kuntoon, jonka menestymisestä riippuu talonpoikaistaloudelle kohtalo ja sitä mukaa, kun tulee kehittymään ulkolaisten tavaraan tuonti ulkomailta, sitä mukaa luonnossa suoritettava vero tulee vähenemään. Myöhemmin sosialistisen talouden rakennustyössä tulemme me saavuttamaan sellaisen menestyksen, että jokaisesta talonpojalta otetusta puudasta me tulemme antamaan samanarvoisen ja maaseudulle välttämättömän tuotteen.

Lähestyvän kevätkylvökauden vuoksi Yleisvenäläinen Toimeenpanevan Keskuskomitea ja Kansankomissarioitten Neuvosto kehoittaa Venäjän maataviljeleviä jännittämään kaikki voimansa, ettei yksikään desjatina jäisi kylvämättä. Jokaisen talonpojan on tiedettävä ja täysin käsitettävä, että mitä enemmän maata hän kylvää, sitä enemmän jää hänelle liikaa viljaa hänen omaan käyttöönsä. Mutta samalla on tämän talonpojan muistettava, että joskin neuvostovallalla on tilaisuutta helpoittaa raskauksia, niin tapahtuu se siitä syystä, että sankarillinen Puna-armeija on karkoittanut pois työtätekevien viholliset ja osoittanut koko maailmalle työläis-talonpoikaisvaltion horjumattomuuden. Jos maassa alkaisi haijaannus työläisten ja talonpoikien keken ja monilukuisten kansallisuuksien

— ETTÄ —

VAPPU

1921

on hyvä ja julkaisuistamme paras, sen tietää jo siitäkin, koska Raivaaja ei uskalla lukijoitaan kieltää sitä ostamasta, jonka se kyllä tekee lehtiimme ja muihin julkaisuihimme nähden. – Vappua on vielä saatavana ja tilataan osotteella: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

VAPUN HINTA ON 75 SENTTIÄ.